

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.419 van 29 juni 1999
in de zaak A. 45.961/XII-317.**

In zake : Hugo DE GEEST,
wonende te AALST,
Ten Berg 12

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeen-
schapsonderwijs (Argo), thans de Erasmusho-
geschool Brussel.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo DE GEEST op 7 februari 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 9 december 1991 van het instellingshoofd van de Industriële Hogeschool van het Gemeenschapsonderwijs te Anderlecht "waarbij met ingang van 1 oktober 1991 een einde werd gesteld aan een tijdelijke opdracht van halftijds werkleider i.p.v. halftijds assistent";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan verzoeker en de Argo en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories van deze partijen;

Gelet op de beschikking van 17 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 juni 1999;

Gelet op de kennisgeving van deze beschikking aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van adjunct van de directeur A. BECKERS, die verschijnt voor de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, thans het Gemeenschapsonderwijs;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de aanwijzing van de verwerende partij.

Overwegende de bestreden beslissing uitgaat van de Industriële Hogeschool van het Gemeenschapsonderwijs te Anderlecht; dat die instelling thans deel uitmaakt van de Erasmushogeschool Brussel, een Vlaamse autonome hogeschool als bedoeld in artikel 254 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet); dat krachtens artikel 256 van hetzelfde decreet de Vlaamse autonome hogeschool de rechtsopvolger is van de inrichtende machten die toetreden, tenzij anders bepaald is in de overeenkomst; dat in deze zaak de Erasmushogeschool thans als verwerende partij moet worden beschouwd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. Verzoeker is sinds 1 oktober 1978 vast benoemd als assistent elektriciteit aan de Industriële Hogeschool van het Rijk (IHR) te Anderlecht - later de Industriële Hogeschool van het Gemeenschapsonderwijs (IHGO), thans de Erasmushogeschool Brussel.

2.2. Op 10 oktober 1988 wordt verzoeker er tijdelijk aangesteld, voor een halftijdse opdracht, als werkleider elektriciteit in een vacante betrekking.

Met ingang van 24 november 1988 wordt dat halftijds mandaat tot een voltijds mandaat uitgebreid. Deze tweede halftijdse opdracht blijkt echter niet te corresponderen met een betrekking die vacant verklaard is.

2.3. Op 8 februari 1989 beslist de raad van bestuur van de IHR verzoeker voor te stellen voor vaste benoeming als voltijds werkleider elektriciteit.

2.4. Bij beslissing van de voorzitter van de centrale raad van de Argo van 29 september 1989 wordt verzoeker met ingang van 1 februari 1989 vast benoemd niet als voltijds werkleider, maar enerzijds als halftijds assistent elektriciteit, anderzijds als halftijds werkleider elektriciteit.

In een brief van 25 oktober 1989 deelt het bestuur Beheer Personeel Rijksonderwijs (verder : de administratie) het instellingshoofd mede dat "de Heer DE GEEST werd benoemd als halftijds assistent en halftijds werkleider omdat de tweede halve opdracht waarmee (hij) werd belast in feite niet werd vacant verklaard".

Op 9 november 1989 dient verzoeker hiertegen bezwaar in.

2.5. Bij brief van 12 januari 1990 deelt de administratie het instellingshoofd mede "dat de Heer Voorzitter van de ARGO beslist heeft dat het ambt van halftijds werkleider waarin de Heer DE GEEST niet werd benoemd omwille van de niet-vacantverklaring opnieuw dient te worden voorgelegd voor vacantverklaring aan het advies van de Pedagogische Raad en voor beslissing aan de Raad van Beheer".

2.6. Alhoewel de pedagogische raad een positief advies uitbrengt, beslist de raad van bestuur op 30 maart 1990 "geen tijdelijke regularisering met BP/A1 te doen van een 1/2 betrekking werkleider elektriciteit voor de heer De Geest voor het academiejaar 1989-1990".

De administratie deelt de Argo-voorzitter met een brief van 19 april 1990 mede :

"(...) het voorstel om de Heer DE GEEST m.i.v. 1.10.1989 te belasten met een bijkomend ambt van halftijds werkleider i.p.v. halftijds assistent in de Raad van Beheer (heeft) niet het vereiste quorum (...) bekomen (...).

Derhalve dient de opdracht van de Heer DE GEEST overeenkomstig de beslissing van de Raad van Beheer m.i.v. 1.10.1989 worden aangepast van voltijds werkleider tot halftijds werkleider en halftijds assistent".

2.7. Op 29 mei 1990 deelt de voorzitter van de Argo het instellingshoofd mede dat "de tijdelijke aanstelling van (verzoeker) in het ambt van halftijds werkleider (naast de halftijdse betrekking van werkleider waarvoor hij vastbenoemd is) blijft verder doorlopen zolang uw instelling studiebegeleidingseenheden inzet".

2.8. Op 5 juni 1991 deelt de adjunct-administrateur-generaal van de Argo het instellingshoofd mede dat de lijsten voor mutatie met ingang van 1 juli 1991 en voor tijdelijke aanstelling met ingang van 1 oktober

1991 dienen vergezeld te gaan van een gemotiveerd advies van het pedagogisch college en van het instellingshoofd.

Het advies van het pedagogisch college van 17 juni 1991 - dat in feite reeds van 12 juni 1991 dateert - vermeldt onder punt "C. Een lijst van de betrekkingen die volgend academiejaar eventueel worden afgeschaft of omgevormd" het volgende :

"10. 1/2 werkleider elektriciteit

In afwijking van de toestand op 1/2/1991 wordt een halve werkleider electriciteit niet opgevraagd.

Motivatie :

- (a) Deze betrekking werd nooit vacant verklaard door de bestuursorganen van de industriële hogeschool.
- (b) Er bestaat voor deze betrekking geen pedagogische of organisatorische noodzakelijkheid.
- (c) Het eventueel inrichten van deze betrekking zou de evenwichtige verdeling van de ambten over de eenheden in het gedrang brengen".

In de 13 juni 1991 gedateerde begeleidende brief aan de Argo vermeldt het instellingshoofd :

"De motivatie die door mij als instellingshoofd gegeven wordt bij dit advies is exact dezelfde als die van het Pedagogisch College".

2.9. In het Belgisch Staatsblad van 13 augustus 1991 worden de vacante betrekkingen gepubliceerd. Aan het IHGO te Anderlecht is er geen vacantverklaring voor de betrekking van halftijds werkleider.

2.10. Op 17 oktober 1991 verneemt verzoeker dat een einde is gemaakt aan zijn tijdelijke aanstelling als halftijds werkleider elektriciteit.

Hiertegen dient verzoeker op 21 oktober 1991 een bezwaarschrift in.

2.11. In zijn vergadering van 2 december 1991 neemt de raad van bestuur kennis van verzoekers klacht en beslist unaniem "ingevolge art. 41 van het algemeen werkingsreglement dat het instellingshoofd de zaak moet

onderzoeken en een passend antwoord zal geven aan de heer De Geest Hugo".

Het instellingshoofd deelt verzoeker bij brief van 9 december 1991 inzonderheid het volgende mee :

"De ARGO heeft de vacatures gepubliceerd en die 1/2 betrekking werkleider electriciteit bleek daar niet in voor te komen.

In toepassing van het decreet werd de heer De Geest H. voor een 1/2 betrekking werkleider electriciteit waarvoor hij als tijdelijke fungeerde uit dienst gemeld op 1 oktober 1991, net zoals al zijn collega's die tijdelijk fungeerden.

Vermits er geen aanstelling tot 1/2 werkleider electriciteit kon gebeuren (aangezien er geen vacature was) heeft het instellingshoofd de heer De Geest H. op 1.10.1991 in dienst gemeld voor de betrekking waarin hij vastbenoemd was, nl. 1/2 werkleider electriciteit en 1/2 assistent electriciteit".

In die brief leest verzoeker de door hem bestreden beslissing.

2.12. In een brief van 10 januari 1992 vraagt verzoeker aan de voorzitter van de Argo hem "opnieuw met terugwerkende kracht van 1 oktober 1991 aan te stellen in de opdracht van werkleider F.T. (halftijds benoemd en halftijds tijdelijk)".

2.13. Op 10 februari 1992 beslist de raad van bestuur, na verzoeker gehoord te hebben, dat niet kan worden tegemoet gekomen aan het verzoek, dit "omdat enerzijds de betrokkene op 1 oktober 1991 op rechtmatige wijze (DRP van 27 maart 1991 art. 23 e)) werd uit dienst gemeld en anderzijds omdat door de centrale raad op advies van de raad van bestuur voor het academiejaar 1991-92 aan de IHB geen halve betrekking werkleider elektriciteit vacant werd verklaard voor mutatie en benoeming of tijdelijk vacant werd verklaard".

2.14. Op 12 maart 1992 beslist de centrale raad voornoemde beslissing van de raad van bestuur "te vernietigen en te wijzigen als volgt" :

"De Raad van Bestuur beslist na het horen van betrokkene dat aan zijn verzoek om met terugwerkende kracht vanaf 1 oktober 1991 opnieuw aangesteld te worden als fulltime werkleider niet kan tegemoet gekomen worden door de Raad van Bestuur omdat enerzijds de betrekking van betrokkene op 1 oktober 1991 op rechtmatige wijze werd afgeschaft (D.R.P. van 27.03.91 art. 23 h)) en anderzijds omdat door de Centrale Raad op advies van het instellingshoofd en het pedagogisch college voor het academiejaar 91-92 aan de IHB geen halve betrekking werkleider electriciteit vacant werd verklaard voor mutatie en benoeming of tijdelijk vacant werd verklaard".

In de toelichting bij deze beslissing wordt onder meer volgende verduidelijking gegeven :

"2. Op 17.6.91 bracht het Pedagogisch College omtrent de betrekkingen van halftijds werkleider electriciteit - d.i. de tijdelijke opdracht waarmee de heer DE GEEST sedert 24.11.88 belast was - volgend advies uit :

'In afwijking van de toestand op 1.2.91 wordt een halve werkleider electriciteit niet opgevraagd.

Motivatie :

- (a) Deze betrekking werd nooit vacant verklaard door de bestuursorganen van de industriële hogeschool.
- (b) Er bestaat voor deze betrekking geen pedagogische of organisatorische noodzakelijkheid.
- (c) Het inrichten van deze betrekking zou de evenwichtige verdeling van de ambten over de eenheden in het gedrang brengen.'

Bij schrijven van 13.06.91 sluit het instellingshoofd zich aan bij het advies van het pedagogisch college. Men kan derhalve stellen dat met het oog op het academiejaar 91-92 art. 23 h van het D.R.P. wordt toegepast. (d.w.z. dat de betrekking m.i.v. 1/10/91 afgeschaft wordt).

(...)

4. (...) De administratie is van oordeel dat de verwijzing naar art. 23 e D.R.P. niet correct is omdat ingevolge het in voege treden van het HOLT decreet m.i.v. 1.09.91 art. 23 e D.R.P. niet meer voor de instellingen van het HOLT van toepassing is. In die optiek is de dubbele motivering van de Raad van Bestuur (art. 23 e en art. 23 h) niet volledig juist";

3. Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat verzoeker zijn beroep formeel richt tegen de "beslissing" van het instellingshoofd van 9 december 1991, genomen nadat de raad van bestuur deze had opgedragen de zaak te onderzoeken en verzoeker een passend antwoord te geven; dat echter de raad van bestuur van de betrokken hogeschool zich pas op 10 februari 1992 blijkt te hebben uitgesproken over zijn vraag om opnieuw met terugwerkende kracht vanaf 1 oktober 1991 aangesteld te worden als fulltime werkleider, hetzij halftijds vast benoemd en halftijds tijdelijk; dat de centrale raad die beslissing op 12 maart 1992 heeft gewijzigd;

Overwegende dat verzoekers beroep derhalve geacht moet worden te zijn gericht tegen de beslissing van de raad van bestuur van 10 februari 1992, zoals gewijzigd door de centrale raad op 12 maart 1992;

Overwegende dat op verzoekers bezwaar dat met die na het instellen van het annulatieberoep genomen beslissingen geen rekening kan worden gehouden, niet wordt ingegaan; dat verzoeker geen belang heeft om deze exceptie in te roepen omdat hij de nieuwe beslissingen niet met een afzonderlijk beroep heeft bestreden, zodat ze buiten het geding houden erop neer zou komen dat de door hem bestreden beslissingen intussen vervangen zijn door nieuwe beslissingen, die definitief geworden zijn;

4. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

4.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord opwerpt dat de mededeling van het instellingshoofd van 9 december 1991 geen bestuursbeslissing is; dat zij van oordeel is dat op 9 december 1991 aan verzoeker slechts werd medegedeeld dat door de Argo geen vacature voor een halve betrekking werkleider

elektriciteit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en dat er ingevolge de niet-vacantverklaring geen aanstelling in die betrekking kan gebeuren met als gevolg dat hij met ingang van 1 oktober 1991 in dienst werd gemeld voor de betrekking waarin hij vast benoemd was; dat zij voorts aanstipt dat de niet-vacantverklaring in feite van 13 augustus 1991 - de publicatie van de vacatures in het Belgisch Staatsblad - dateert en het die beslissing is die verzoeker had dienen aan te vechten;

4.2. Overwegende dat verzoeker vooreerst antwoordt dat de beslissing een bepaalde betrekking niet voor benoeming vacant te verklaren niet belet dat deze betrekking in tijdelijk verband bezet kan blijven; dat hij voorts erop wijst dat de vacantverklaring van een betrekking een voorbereidende bestuurshandeling is die niet op zichzelf voor vernietiging vatbaar is; dat hij verder stelt dat wanneer een vacantverklaring niet voor vernietiging vatbaar is, een niet-vacantverklaring dit zeker niet is, "temeer daar deze niet aan de verzoeker bekendgemaakt werd en deze niet-vacantverklaring niets met de beëindiging van de tijdelijke aanstelling te maken had";

4.3.1. Overwegende dat, zoals hiervoor in punt 3 is vastgesteld, de eigenlijke beslissing pas op 10 februari 1992 - en op 12 maart 1992 - genomen is; dat de vraag of de mededeling van het instellingshoofd van 9 december 1991 al of niet een bestuursbeslissing inhoudt daardoor irrelevant geworden is;

4.3.2. Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zijn annulatieberoep richt tegen de beslissing om met ingang van 1 oktober 1991 een einde te stellen aan zijn tijdelijke opdracht van halftijds werkleider; dat aangezien ook in een niet-vacante of niet voor benoeming vacant verklaarde betrekking

tijdelijke aanstellingen kunnen gebeuren, niet valt in te zien waarom verzoeker zich tegen de niet-vacantverklaring had dienen te richten;

4.3.3. Overwegende dat verzoeker reeds op 17 oktober 1991 op de hoogte was van het feit dat zijn tijdelijke aanstelling tot halftijds werkleider per 1 oktober 1991 was beëindigd; dat dit inzonderheid blijkt uit zijn bezwaarschrift van 21 oktober 1991 waarin hij onder meer het volgende schrijft :

"Op 17/10/1991 heeft de directie van de Industriële Hogeschool Brussel mij de formulieren PERS 2 en PERS 3 voorgelegd ter ondertekening.

PERS 3 stelt een einde aan mijn tijdelijke betrekking van halftijds werkleider elektriciteit waarin ik op 24/11/1988 door de inrichtende macht ben aangesteld voor onbepaalde duur.";

dat, gegeven het feit dat dit bezwaarschrift gebaseerd is op voorheen door verzoeker niet aangevoerde argumenten, het ermee ingestelde willig beroep de termijn voor het annulatieberoep heeft gestuit en die stuiting alleszins eindigde zestig dagen na het instellen van het willig beroep;

Overwegende dat de exceptie verworpen dient te worden;

5. Over de gegrondheid van het beroep.

5.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de beslissing tot beëindiging van zijn tijdelijke aanstelling uitgaat van een daartoe onbevoegde overheid; dat hij stelt dat niet de directie van de instelling, maar wel de raad van bestuur hiertoe bevoegd is;

5.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de tijdelijke betrekking van halftijds

werkleider rechtsgeldig werd afgeschaft en dat deze dan ook niet voorkwam in de in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde lijst van vacante betrekkingen; dat zij verder stelt dat deze betrekking, gelet op het voorgaande en in overeenstemming met artikel 23, § 1, h van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs (hierna : rechtspositiedecreet), van rechtswege beëindigd werd;

5.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij artikel 23, § 1, h van het rechtspositiedecreet niet heeft ingeroepen op het ogenblik van de beëindiging van de tijdelijke aanstelling en "dat dit niet meer kan gebeuren op een ogenblik dat er terzake reeds een geding aanhangig is"; dat hij verder stelt dat voornoemd artikel "niet deugdelijk" is omdat de niet-vacantverklaring van een betrekking niet automatisch de afschaffing ervan impliceert; dat volgens hem de afschaffing van een betrekking slechts kan geschieden "door toepassing van de geldende normen of door een wijziging in de schoolbevolking, en dientengevolge een vermindering van de studiebegeleidingsnormen"; dat verzoeker tenslotte stelt dat "er hoogstens sprake van kan zijn dat de betrekking van halftijds werkleider werd omgevormd tot een ambt van halftijds assistent", maar dat een dergelijke beslissing nooit is genomen door de raad van bestuur;

5.1.4. Overwegende dat, zoals hiervoor in punt 3 reeds is opgemerkt, de beslissing wel degelijk door de raad van bestuur is genomen op 10 februari 1992;

Overwegende dat de centrale raad op 12 maart 1992 beslist heeft, op grond van de bevoegdheid hem toegekend door artikel 59, § 1, van het decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (hierna : Argo-decreet), de

beslissing van de raad van bestuur "te vernietigen en te wijzigen als volgt"; dat artikel 59, § 1, van het Argo-decreet de centrale raad de bevoegdheid geeft om beslissingen van de lokale schoolraden "welke een bevoegdheidsoverschrijding inhouden of strijdig zijn met de goede naam of de belangen van de Argo" te "vernietigen"; dat in de arresten WEZENBEEK, nr. 53.090, van 3 mei 1995, en nr. 63.860, van 8 januari 1997, de Raad van State heeft geoordeeld dat de centrale raad als hiërarchische meerdere optreedt wanneer hij een beslissing van de lokale schoolraad "vernietigt", dit in weerwil van die term en in weerwil van het feit dat artikel 59 Argo-decreet, dat hem die vernietigingsbevoegdheid verleent, deel uitmaakt van een titel die als opschrift "toezicht" draagt, zodat het dus niet gaat om een "vernietiging", maar om een handeling die als intrekking of als opheffing moet worden aangemerkt; dat de Raad die zienswijze ook in deze zaak onderschrijft; dat aldus de centrale raad op 12 maart 1992 in plaats van de raad van bestuur beslist heeft en die beslissing ook heeft geredigeerd als uitgaande van de raad van bestuur van het IHGO; dat het middel bijgevolg niet gegrond is;

5.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de beslissing tot beëindiging van zijn tijdelijke aanstelling als halftijds werkleider niet deugdelijk werd gemotiveerd; dat hij aanstipt dat volgens de studiebegeleidingseenheden de betrekking verder kon worden ingericht en de raad van bestuur geen deugdelijk en gemotiveerde beslissing heeft genomen om deze betrekking op te heffen; dat hij van oordeel is dat het vermelden dat er geen vacature was, zonder dit te motiveren op basis van de studiebegeleiding, niet voldoende is, en dat het evenmin mogelijk is een tijdelijke aanstelling te beëindigen op basis van het feit dat een betrekking niet voor vaste benoeming vacant werd verklaard;

5.2.2. Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat de niet-vacantverklaring van de tijdelijke betrekking het gevolg is van de adviezen van het instellingshoofd en van het pedagogisch college tot afschaffing van deze betrekking; dat zij verder stelt dat, in overeenstemming met artikel 23, § 1, h, van het rechtspositiedecreet, de aanstelling door de afschaffing van deze betrekking van rechtswege beëindigd werd;

5.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat er geen beëindiging van de tijdelijke aanstelling kon gebeuren omdat er in feite geen ontstentenis van betrekking was en dat een niet-vacantverklaring geen reden kon zijn tot beëindiging; dat hij voorts stelt dat, "zelfs indien zou aangenomen worden dat de tijdelijke aanstelling een einde zou nemen door afschaffing van de betrekking", deze afschaffing niet werd gemotiveerd; dat hij van oordeel is dat "het niet opvragen van de betrekking door het instellingshoofd voor vacantverklaring voor vaste benoeming (...) geen motivering (is) voor het afschaffen van de desbetreffende betrekking";

5.2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie erop wijst dat er wel degelijk sprake is van een gemotiveerde beslissing tot afschaffing van de halftijdse betrekking van werkleider; dat zij hierbij nogmaals verwijst naar de verslagen van het instellingshoofd en van het pedagogisch college waaruit blijkt dat de desbetreffende betrekking "overbodig" was;

5.2.5. Overwegende dat, zoals bij de bespreking van het eerste middel reeds is vastgesteld, de centrale raad op 12 maart 1992 op grond van de bevoegdheid hem toegekend door artikel 59, § 1, van het Argo-decreet in plaats van de raad van bestuur heeft beslist; dat zoals blijkt uit de in punt 2.14 overgeschreven beslissing verzoekers vraag tot aanstelling met terugwerkende

kracht als fulltime werkleider elektriciteit is afge-
wezen omdat de in het geding zijnde halftijdse betrek-
king met ingang van 1 oktober 1991 is afgeschaft; dat
daarbij uitdrukkelijk wordt verwezen naar "D.R.P. van
27.03.91 art. 23 h"; dat artikel 23, § 1, h, van het
rechtspositiedecreet luidt : "Een tijdelijke aanstelling
in een wervingsambt eindigt van rechtswege en zonder
vooropzeg voor het geheel of een deel van de opdracht :
h) door afschaffing van de betrekking"; dat in de aanhef
van die beslissing verder uitdrukkelijk verwezen is naar
"het gemotiveerd advies van het Pedagogisch College
d.d. 17.06.91 om een betrekking van halftijds werkleider
electriciteit niet op te vragen" en "het gelijkluidend
advies van het instellingshoofd d.d. 13.06.91"; dat in
het advies van het pedagogisch college van 17 juni 1991
drie motieven worden opgegeven, nl. 1) "deze betrekking
werd nooit vacant verklaard door de bestuursorganen van
de industriële hogeschool", 2) "er bestaat voor deze
betrekking geen pedagogische of organisatorische nood-
zakelijkheid" en 3) "het inrichten van deze betrekking
zou de evenwichtige verdeling van de ambten over de
eenheden in het gedrang brengen", motieven die de
centrale raad geacht moet worden tot de zijne te hebben
gemaakt bij de beslissing van 12 maart 1992; dat ver-
zoeker de wettigheid niet betwist van het tweede en het
derde motief; dat het tweede motief alleen al de
beslissing tot opheffing van de betrekking kan dragen,
welke opheffing op haar beurt de beëindiging van ver-
zoekers tijdelijke aanstelling verantwoordt; dat het
tweede middel niet gegrond is;

5.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde
middel aanvoert dat de bestreden beslissing in strijd is
met artikel 23 van het rechtspositiedecreet; dat hij
stelt dat ingevolge "het decreet van 16 oktober 1991
betreffende het Hoger onderwijs van het lange type"
artikel 23, § 1, e, van het rechtspositiedecreet niet
van toepassing is op het hoger onderwijs van het lange

type; dat hij nog betoogt dat "aangezien verzoeker tijdelijk aangesteld werd als werkleider met volledige opdracht en nadien in deze hoedanigheid voor een halve opdracht vast benoemd werd en voor de andere helft de opdracht van werkleider ononderbroken is blijven uitoefenen sedert de datum van aanstelling, (...) deze aanstelling (blijft) doorlopen van het ene academiejaar in het andere tot er wettelijk een einde wordt aan gesteld"; dat hij verder stelt dat hij zich in geen van de gevallen bevindt, die, overeenkomstig het arrest DECLERCK, nr. 17.243, van 28 oktober 1975, aanleiding kunnen geven tot beëindiging van de tijdelijke aanstelling;

5.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het door verzoeker bedoelde decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 november 1991, terwijl de niet-vacantverklaring geschiedde op 13 augustus 1991;

5.3.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord inzonderheid repliceert dat "de tegenpartij slechts bij het indienen van een memorie van antwoord op een verzoekschrift meedeelde dat de kwestieuze beëindiging moet gezocht worden in de toepassing van artikel 23, h) van het hogervermeld decreet van 27 maart 1991, dat deze rechtsgrond te laat werd aangehaald";

5.3.4. Overwegende dat ook de centrale raad van oordeel was dat artikel 23, § 1, littera e), van het rechtspositiedecreet niet toepasselijk is, en daarom dit motief in de beslissing van de raad van bestuur door een verwijzing naar de wel op het HOLT toepasselijke littera h) heeft vervangen; dat ook het derde middel derhalve ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.